

अभिपुष्य पु० अभितः पुत्रमस्य । १ सर्वतः पुत्रवति वृत्ते ।

अभिपूरण न० अभ्यासेन अभितो वा पूरणम् प्रा०स० ।

अभ्यासेन सर्वतः पूरणे “अभिपूराभ्यासेनाभिपूरणम्” कात्या० २४, २, ३२, १ ।

अभिप्रज्ञा स्त्री अभितः सततं प्रज्ञा चिन्तनम् । सततचिन्तने

“तमशनायापिपासे अब्रूतामावाभ्याभिप्रज्ञानीहि” ऐ०भा०

अभिप्रज्ञानीहि चिन्तयेति व्याख्यानान्तस्थास्तथार्थत्वम् ।

अभिप्रणयन न० अभितः सर्वतः प्रणयनं संस्कारः ।

वेदविधिना अग्न्यादेः संस्कारे ।

अभिप्रणीत पु० अभितः प्रणीतः । सर्वतः वेदविधिना संस्कृते

वज्रादौ “जज्वाल लोकस्थितये स राजा यथाध्वरे

वज्जरभिप्रणीतः” भट्टिः ।

अभिप्रसुर् स्त्री अभिप्रसूर्च्छति आहुतिदानेन वज्जरनया ।

१ अभि+प्र+सूर्च्छ करणे क्विप् । जुह्वाम् ।

अभिप्रवर्त्तन न० अभितः प्रवर्त्तनम् । १ सर्वतः प्रवृत्तौ २ सर्वतः

प्रवृत्तिसम्पादने च “त्वक्खादोरोमहर्षश्च खेदस्त्राभिप्रवर्त्त-

नम्” सुश्रुतः ।

अभिप्रातर् अव्य० अत्यन्तं प्रातः । १ अतिप्रयुषे “अथाभि-

प्रातरेव स्थालीपाकाटताज्यमिति” शत०ब्रा० ।

अभिप्राप्ति स्त्री अभिसुख्येन प्राप्तिः प्रा०स० । १ आभि-

सुख्येन प्राप्तौ अभिपित्तशब्दे उदाहृतं निरुक्तवाक्यम् ।

अभिप्राय पु० अभि+प्र+इण-भावे अच् । १ आशये । “तेषां

स्वस्वमभिप्रायमुपलभ्य पृथक् पृथक्” मनुः । “सर्वानभिप्राय-

कृतान् भार्यालभत कौरव । भा०उ०प० अभिप्रैति कर्त्तरि

पचा० अच् । २ अभिगामिनि “स्वरितजित आत्मनेपदं

कर्त्तृभिप्राये क्रियाफले” पा० कर्त्तृभिगामिनीति व्यख्या-

कारः मणिक्रता तु एतत्स्वत्व कर्त्तृदेश्यकतापरतया

व्यख्यातम् तच्चापूर्वशब्दे २५० पृष्ठे दर्शितम् । अभिप्रेयते

पुरुषार्थकं द्विभिः आभिसुख्येन प्रलयेऽभिप्रैति जगदस्मिन्

वा कर्मणि आधारे वा अच् । ३ विश्वौ “अभिप्रायः

प्रियाहोऽहं” इति वि०सह० ।

अभिप्री वि० अभिप्रोणाति अभि+प्रो-क्विप् । १ सर्वतस्तर्पके

“तथ्यं वाता अभिप्रियस्तुयं सर्वेन्ति सिन्धवः” ऋ० ६, ३१, ३

अभिप्रेत वि० अभि+प्र+इण-क्त । १ अभिलषिते “अभिप्रे-

तार्थसिद्धिमङ्गलम् “कामाय तु भवेत् कास्यमभिप्रेतार्थ-

सिद्धये” भवि०पु० ।

अभिप्रेत्य अव्य० अभि+प्र+इण-ल्यप् । १ उद्दिश्येत्यर्थे ।

“यदभिप्रेत्य धात्वर्थस्तत्सम्पादानमिति” व्याकरणान्तरम्

अभिप्रेषु, वि० अभि+प्र+आप-सन-उ । प्राप्नुमिच्छौ

“सहासनमभिप्रेषुस्वत्कष्टस्यापकष्टजः” “ऐन्द्रं स्थानमभि-

प्रेषुः” इति च मनुः ।

अभिप्रोक्षण न० अभितः प्रोक्षणं संस्कारभेदः । १ जला-

दिना सर्वतः मेचनरूपे वैधे संस्कारे ।

अभिप्लव पु० अभिप्लवन्ते स्वर्गमभिगच्छन्ति अभि+प्लु-गतौ

अच् । १ प्राजापये आदित्ये । “अथादित्याश्च आङ्गिर-

सश्च उभये प्राजापत्या अस्यङ्गलवयं पूर्वं स्वर्गं लोकमेध्यामो-

वयं पूर्वं इति । आदित्याश्चतुर्भिः स्तौमैश्चतुर्भिः पृथ्वीर्ल-

प्लुभिः सामभिः स्वर्गं लोकमभ्यप्लवन्त तस्मादभिप्लुवाः

आदित्याः” शत०ब्रा० । वर्षसाध्ये गवामयने प्रत्येकमासीय-

चतुर्विंशतिदिवसेषु चतुःषट्कालकेषु चतुर्षु षडह्येषु विशेषः

गवामयनशब्दे वक्ष्यते । “अभिप्लवः षडह्यः षड्यज्ञानि

भवन्त्यभिप्लवः” इति शत०ब्रा० । “अभिप्लवं पूर्वं पुरस्ताद्विषु-

वत् उपयन्ति चतुर्विंशेन महाव्रतमभिप्लवेन परमभिप्लव-

मिति” च शत०ब्रा० । २ षडह्यसाध्ये स्तोमादिपाठसाधनके

गवामयनाङ्गयागभेदे च । ३ उपप्लवे-उपप्लवे ५ संसृतः

प्लवने च । अभिप्लवे विहितः ठक् । आभिप्लविकः उक्त-

षडह्येषु विहिते सामादौ । [सिक्ते च ।

अभिप्लुत वि० अभि+प्लुत-क्त । १ सर्वतोव्याप्ते २ अभितः

अभिभङ्ग वि० अभितोभङ्गोयस्मात् । १ भङ्गहेतौ “अभिभवे-

ऽभिभङ्गाय वन्ते” ऋ० २, २१, २, अभितोभङ्गः । २ सर्वतो-

भङ्गे पु० । अभिमतोभङ्गो यस्य । ३ भङ्गर्थत्वे वि० ।

अभिभव पु० अभि+भू-अप् । पराजये, तिरस्कारे,

अनादरे, च । “रघोरभिभवाशङ्कि चुत्तुभे द्विषतां मनः”

रघुः “अलभ्यशोकाभिभवेयमाकृतिर्विमानना रुभ्रु ! कुतः

पितृर्षट्हे” कु० “अधर्माभिभवाच्चैव प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः”

गीता । रोगादिना गात्रादिजङ्गीभावे “दृषसिंह

दृषिकघटैर्विद्धि स्थानं गमागमोन स्तः । न स्तं न चापि

नष्टं न रोगशान्तिर्नचाभिभवः” षट् पञ्चाशिका ।

अभिभवन न० अभि+भू-ल्यट् । १ अभिभवे रोगादिना-

ज्ञानरोधे “जरया चाभिभवनं व्याधिभिक्षोपपीडनम्” मनुः

अभिभा स्त्री अभि+भा-अङ् । १ अभिभवे “सा त्वा काचि-

दभिभा विश्वाविदत्” ऋ० २, ४२, १ । “अभिभा अभि-

भवः” भा० ।

अभिभार वि० अभिर्भृशार्थे अतिशयितो भारो यस्य ।

अतिभावान्विते “चतुरपष्टति तद्वज्रमभिभारं करोति तेन

वज्जेणाभिभारेणैसा लोकान् प्रभिनत्ति” शत०ब्रा० ।